

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919204651
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6919204651.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Renáty Deákovovej ako členov senátu, v spore žalobkyne R. D. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX I. T., zastúpená advokátom JUDr. Jánom Čipkom, so sídlom Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, proti žalovaným 1/ MED-ART, spol. s r. o., so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, zastúpený advokátom Mgr. Petrom Mesárošom, so sídlom Bottova 34, 949 01 Nitra, 2/ S. B. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX I. T., o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/42/2019 - 127 zo dňa 29. septembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o určení, že záložné právo neexistuje, potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku žalobkyne na náhradu trov konania mení tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania.
- III. Žalovaný 1/ je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že záložné právo na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území a N. I. T., zapísanej Okresným úradom Rimavská Sobota, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX - byte číslo XX vo vchode číslo XX, nachádzajúci sa na piatom poschodí bytového domu XXb.j. na C. A. súp. č. XXXX na CKN parc. č. XXXX/XX, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku CKN parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXXX m² vo veľkosti podielu XXXX/XXXXXXXX, zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, uzavretej medzi žalovaným 1/ spoločnosťou MED-ART, spol. s r. o., so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, ako záložným veriteľom a žalovaným 2/ S. B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX I. T., ako záložcom dňa 12.12.2013 neexistuje (prvý výrok) a vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnej uplatnenej výške 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (druhý výrok).

1.1 Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovaným 1/ a 2/ určenia neexistencie záložného práva zriadeného na nehnuteľnosti - byte č. XX, evidovaného Okresným úradom Rimavská Sobota, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie I. T., nachádzajúci sa vo vchode č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX postavenom na CKN parc. č. XXXX/XX vyznačenej ako zastavané plochy a nádvoria vo

výmere X XXX m², vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku CKN parc. č. XXXX/XX vo veľkosti XXXX/XXXXXXX (ďalej aj „byt“), ktorý žalobkyňa nadobudla dňa 11. 02. 2014 povolením vkladu darovacej zmluvy zo dňa 22. 01. 2014 od žalovaného 2/ (brat žalobkyne). V čase uzatvárania darovacej zmluvy predmet darovacej zmluvy zaťažený záložným právom v prospech žalovaného 1/ ešte nebol. Dňa 12. 12. 2013 bola medzi žalovaným 1/ ako záložným veriteľom a žalovaným 2/ ako záložcom uzatvorená v zmysle § 151a a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“) zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti (ďalej aj „záložná zmluva“), ktorou mali byť zabezpečené pohľadávky záložného veriteľa voči dlžníkovi - O. T. K. U K.. Okresný úrad Rimavská Sobota, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 22. 01. 2014 vkladové konanie záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností prerušil a vklad povolil až dňa 10. 02. 2014 (deň pred odkladovaním darovacej zmluvy) po tom, čo bola Dodatkom k návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 03. 02. 2014 (ďalej aj „dodatok“) odstránená chyba v písaní v záložnej zmluve. Keďže žalovaný 1/ ako záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby, žalobkyňa podala na súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému Okresný súd Banská Bystrica v konaní sp. zn. 8C/23/2019 vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie voči žalovanému 1/ tak, že mu dočasne uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti a súčasne uložil podať žalobkyni žalobu vo veci samej, o ktorej sa aktuálne rozhoduje.

1.2 Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení, že záložné právo neexistuje (nie je) a to z dôvodu ochrany vlastníckeho práva žalobkyne k bytu, ktorý je zaťažený týmto záložným právom. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 O. z. sú dané dôvody absolútnej neplatnosti záložnej zmluvy. Súd prvej inštancie mal za to, že zmluva nie je dostatočne určitá, nakoľko z čl. I. záložnej zmluvy nie je možné identifikovať ani vzniknuté, ani budúce pohľadávky, ktoré by malo záložné právo zabezpečovať. Taktiež nie sú presne určené subjekty, medzi ktorými tieto pohľadávky vznikli alebo majú vzniknúť, pretože Lekáreň U K. nebola prevádzkou záložcu, a preto nie je možné určiť o aké ústne uzavreté kúpne zmluvy na základe telefonických objednávok ide. Spôsob vymedzenia už existujúcich zabezpečených pohľadávok nie je dostatočne určitý, pretože bolo v záujme právnej istoty účastníkov zmluvného vzťahu, ako aj v záujme dodržania požiadavky určitosti právneho úkonu, aby v tom čase existujúce pohľadávky boli v zmluve konkrétne špecifikované a to označením faktúry a výškou fakturovanej sumy zabezpečenej pohľadávky. Z čl. I. ods. 1.2 písm. b) záložnej zmluvy nie je zrejmé ani to, aké náklady sú touto zmluvou zabezpečované. Zároveň nestačí len uviesť (ako to vyplýva z čl. I. bodu 3.3 záložnej zmluvy), že dohoda zmluvných strán sa vzťahuje na určenie najvyššej hodnoty istiny pohľadávky, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje a to vo výške 1 000 000,- Eur. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne aj v tom smere, že nemala vedomosť o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti, nakoľko ani samotný žalovaný 2/ nemal vedomosť o tom, že bolo Okresným úradom Rimavská Sobota, katastrálnym odborom vydané rozhodnutie o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností, keďže žalovaný 2/ obdržal rozhodnutie o prerušení vkladového konania zo dňa 22. 01. 2014 a nebol mu daný na podpis dodatok zo dňa 03. 02. 2014, ktorý je podpísaný len záložným veriteľom - žalovaným 1/. Keďže žalovaný 2/ bol v domnení, že vklad záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností nebol povolený, potom darovacou zmluvou zo dňa 22. 01. 2014 previedol nehnuteľnosť na svoju sestru (žalobkyňu). Na základe vyššie uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že nedošlo k riadnemu a platnému zriadeniu záložného práva na predmetnej nehnuteľnosti a určil, že záložné právo zriadené na základe záložnej zmluvy zo dňa 12. 12. 2013 neexistuje.

1.3 Žalobkyni, ktorá bola v spore plne úspešná priznal súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že konanie ma inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný 1/ poukázal na to, že záložná zmluva bola uzatvorená dňa 12. 12. 2013 a návrh na vklad záložného práva bol doručený na príslušný katastrálny odbor dňa 30. 12. 2013, kedy najneskôr 31. 12. 2013 v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej aj „katastrálny zákon“) bola vyznačená plomba o prebiehajúcom vklade na príslušnom liste vlastníctva. V zmysle zásady materiálnej publicity sa údaje uvedené v evidencii katastra nehnuteľností považujú za hodnoverné, a preto žalobkyňa musela mať

vedomosť o zriadenom záložnom práve a prebiehajúcim konaní o povolení vkladu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam a to aj s ohľadom na jej rodinný vzťah so žalovaným 2/.

2.1 Predmetná darovacia zmluva bola medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ uzatvorená účelovo s úmyslom obchádzať zákon, čo má za následok neplatnosť právneho úkonu v súlade s ustanovením § 39 O. z. Z ustanovenia čl. IV ods. 3 písm. d) záložnej zmluvy vyplýva, že žalovaný 2/ potreboval na prevod nehnuteľnosti súhlas žalovaného 1/ a uzatvorením darovacej zmluvy so svojou sestrou porušil ustanovenia záložnej zmluvy. Okrem toho predmetné záložné právo bolo účinne povolené rozhodnutím príslušného katastrálneho odboru skôr ako vlastnícke právo žalobkyne na základe darovacej zmluvy. Skutočnosť, že v čase uzatvorenia darovacej zmluvy nebola predmetná nehnuteľnosť zaťažená záložným právom, a že žalobkyňa nebola upozornená na zriadenie záložného práva je právne irelevantná k existencii záložného práva a prevod zálohu zaťažený záložným právom nemá žiaden vplyv na samotnú existenciu záložného práva (§ 151h ods. 1 a 2 O. z.).

2.2 Žalovaný 1/ sa nestotožnil ani s názorom súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný 2/ bol v domnení, že s ohľadom na prerušenie katastrálneho konania nedošlo k zápisu záložného práva do katastra nehnuteľností. Žalovaný 2/ splnomocnil v záložnej zmluve žalovaného 1/ na právne úkony spojené s vykonaním prípadných opráv a žalovaný 1/ v zmysle tohto splnomocnenia uzatvoril na opravu chýb v písaní dodatok aj v mene žalovaného 2/. Nakoľko nedošlo k zastaveniu katastrálneho konania, ale iba k jeho prerušeniu, nemohol sa žalovaný 2/ domnievať, že po odstránení nedostatkov k vzniku záložného práva nedôjde. Okrem toho darovacia zmluva bola uzatvorená v ten istý deň ako došlo k rozhodnutiu o prerušení konania a žalovaný 2/ nemohol mať s ohľadom na lehoty doručovania poštovým doručovateľom pri uzatváraní predmetnej darovacej zmluvy vedomosť o prerušení konania.

2.3 Z čl. I ods. 1.1 a 1.2 záložnej zmluvy je zrejmé, že predmetné záložné právo zabezpečovalo pohľadávky žalovaného 1/, ktoré mal voči dlžníčke - O. T. K. U K., a to aj budúce pohľadávky. Žalovaný 2/ uzatvoril predmetnú záložnú zmluvu slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, čo potvrdzuje aj ustanovenie čl. VI ods. 4 a 7 záložnej zmluvy. V zmysle ustanovenia § 151b ods. 3 O. z. platí, že ak záložná zmluva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky, určí sa najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Na určenie pohľadávky tak nie je potrebné uvedenie jej výšky, ale bude postačovať iba uvedenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, a preto záver súdu prvej inštancie o neurčitosti definície zabezpečovaných pohľadávok nie je v súlade so zákonom. Záložná zmluva obsahuje identifikáciu právnych základov predmetných pohľadávok uvedených v ustanovení čl. I záložnej zmluvy a v čl. I ods. 1.3 záložnej zmluvy je uvedená najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje (1 000 000,- Eur). Ďalej žalovaný 2/ poukázal na znenie ustanovenia § 151c ods. 1 O. z. „záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná“, z ktorého vyvodil, že v záložnej zmluve nie je potrebné identifikovať zabezpečovanú pohľadávku konkrétnou výškou, a že toto ustanovenie umožňuje, aby počas trvania záložného práva bola táto pohľadávka určiteľná, čo je bez akýchkoľvek pochybností splnené znením uzatvorenej záložnej zmluvy. Z ustanovenia § 151c ods. 2 O. z. „záložným právom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od splnenia podmienky“ je zrejmé, že v prípade pohľadávky, ktorá vznikne v budúcnosti, nie je možné určiť jej konkrétnu výšku ešte v čase pred jej vznikom, a práve preto zákon pripúšťa možnosť kvantifikovania zabezpečovanej pohľadávky v súlade s ustanovením zákona § 151b ods. 3 O. z. Na podporu svojej argumentácie žalovaný 1/ poukázal na rozhodnutie Mestského súdu v Prahe sp. zn. 33 Ca 75/96-10 a rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Odo/69/2006 a sp. zn. 21Cdo/1387/2006.

2.4 Žalovaný 1/ považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné a arbitrárne, pričom mal za to, že súd prvej inštancie sa s jeho právnou argumentáciou a prostriedkami procesnej obrany, ktoré uplatnil v konaní nevysporiadal. V záložnej zmluve sú dostatočným, jasným, určitým a nezameniteľným spôsobom zadefinované zabezpečované pohľadávky. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neexistencie záložného práva a žalobkyňou uplatnený petit (ktorý prevzal do prvého výroku rozsudku súd prvej inštancie) je nevykonateľný, nakoľko na jeho základe nie je možné vykonať výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností. S poukazom na § 34 ods. 2 katastrálneho zákona je spôsobilým súdnym rozhodnutím na vykonanie zmeny v katastri nehnuteľností výlučne rozhodnutie súdu o neplatnosti právneho úkonu. Vzhľadom na uvedené žalovaný 1/ žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne, resp., aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalovaného 1/ podala vyjadrenie žalobkyňa, v ktorom uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a podané odvolanie zo strany žalovaného 1/ nie je

dôvodné. V čase uzatvárania darovacej zmluvy nebol jej predmet zaťažený záložným právom a o záložnej zmluve vedomosť nemala. Z vyjadrenia žalovaného 1/ nevyplýva akým spôsobom malo dôjsť uzavretím darovacej zmluvy k obchádzaniu zákona. Darovacia zmluva je platným právnym úkonom, keďže spĺňa všetky zákonom predpokladané náležitosti. Skutočnosť, že podľa čl. IV ods. 3 písm. d) záložnej zmluvy bol žalovaný 2/ oprávnený previesť založené nehnuteľnosti len so súhlasom záložného veriteľa nemá vplyv na platnosť darovacej zmluvy a zo samotnej záložnej zmluvy nevyplýva ani sankcia za jeho porušenie. Žalobkyňa sa stotožnila s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, že z formulácie zabezpečených pohľadávok v záložnej zmluve nie je možné určitým spôsobom identifikovať spôsob a rozsah zabezpečenia. Neurčité je vymedzenie toho, ktoré pohľadávky sú záložným právom zabezpečené. Z čl. I záložnej zmluvy ich nie je možné identifikovať dostatočne presne a to ani vo vzťahu k už vzniknutým, ani vo vzťahu k budúcim pohľadávkam. Nie je zrejmé ani to, prečo faktúry mali byť doručované záložcovi a akým spôsobom sa s nimi mal oboznámiť dlžník. K námietke žalovaného 1/ poukazom na rozhodnutie Mestského súdu v Prahe sp. zn. 33 Ca 75/96-10 uviedla, že povolenie vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností nezakladá prezumpciu platnosti záložnej zmluvy, ktorá by mala byť záväzná pre súd v civilnom konaní, v ktorom sa táto otázka posudzuje. Pokiaľ žalovaný 1/ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Obo/69/2006, uvedené rozhodnutie podľa žalobkyne nevyvracia ňou prezentovanú argumentáciu v konaní pred súdom prvej inštancie ani právny názor súdu prvej inštancie. Právny dôvod vzniku zabezpečených pohľadávok nie je dostatočne určitý a výška nie je uvedená ani pri tých pohľadávkach, ktoré už podľa znenia čl. I ods. 1.2. mali medzi dlžníkom a záložným veriteľom vzniknúť. Naliehavý právny záujem v prejednávanej veci je odôvodnený tým, že bez súdom vysloveného určenia, že záložného práva neexistuje, by bolo ohrozené vlastnícke právo žalobkyne k obydliu. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie plne stotožňuje, námietky v odvolaní nie sú ničím podložené a zakladajú sa na dohadoch a nesprávnych záveroch. Poukázal na to, že hoci Okresný úrad Rimavská Sobota, katastrálny odbor vyzval obe zmluvné strany k odstráneniu nedostatkov konania, následne vychádzal z dodatku podpísaného len žalovaným 1/. Chyby mali popritom odstrániť obe zmluvné strany, nie iba žalovaný 1/. Dodatok bol zároveň podpísaný len 1 konateľom, hoci z obchodného registra vyplýva, že ho mali podpísať 2 konatelia spoločnosti. Žalovaný 2/ sa na odstránení chýb v záložnej zmluve nemienil podieľať a teda mal za to, že uvedené záložné právo nebude v katastri nehnuteľností zapísané. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy nebola predmetná nehnuteľnosť zaťažená záložným právom. To, že bola na liste vlastníctva zapísaná plomba neznamenal, že tam bude zapísané aj záložné právo. Ďalej uviedol, že v záložnej zmluve chýba vymedzenie konkrétnych zabezpečených pohľadávok, a preto tento právny úkon nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný a teda nie je ani platný. Naliehavý právny záujem je v spore daný potrebou ochrany vlastníckeho práva žalobkyne k bytu.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 2/ uviedla, že uzatvorenie predmetnej darovacej zmluvy slúžilo ako kompenzácia za žalobkyňou poskytnuté pôžičky dlžníčke O. T. Zároveň ju žalovaný 2/ ubezpečil, že nemá záujem opraviť nedostatky v záložnej zmluve, a nakoľko dodatok k záložnej zmluve uzatvoriť nechcel, je potrebné považovať tento právny úkon za neplatný.

6. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne totožne ako žalobkyňa uviedol, že jeho manželka dlžníčka O. T. dlhovala žalobkyňi „za nakúpené vakcíny“, a preto predmetnú nehnuteľnosť žalobkyňi daroval.

7. Žalovaný 1/ v replike k vyjadreniu žalobkyne aj žalovaného 2/ zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní a dodal, že v čase uzatvárania dodatku dňa 03. 02. 2014 konali konatelia v mene žalovaného 1/ samostatne, pričom k zmene spôsobu konania došlo až dňa 16. 01. 2016.

8. Žalobkyňa aj žalovaný 2/ v duplikách zo dňa 17. 12. 2020 a 28. 12. 2020 žiadne nové skutočnosti neuviedli a opätovne zopakovali svoju argumentáciu z predošlých podaní.

9. Žalovaný 1/ v ďalšom podaní poukázal na to, že žalobkyňa v rozpore so svojimi predchádzajúcimi vyjadreniami uviedla, že mala vedomosť o uzatvorenej záložnej zmluve a prerušenom katastrálnom konaní a darovacou zmluvou sa mala zastrieť skutočnosť, že sa jednalo o zabezpečovacie právo poskytnutých pôžičiek zo strany žalobkyne.

10. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného 1/ podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania pred odvolacím súdom nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalovaného 1/ nie je dôvodné a napadnutý prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Závislý druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania bol zmenený podľa § 388 C. s. p. len z formálnych dôvodov. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a na toto poukazuje. Na zdôraznenie jeho vecnej správnosti reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného 1/ uvádza nasledovné:

11. Odvolacia námietka žalovaného 1/ o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodná. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 neprevzal vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 dospela súdna prax k záveru, že „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“ (pozri stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté na jeho rokovaní dňa 03.12.2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 pod publikačným č. 2/2016). Z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania vyplýva záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku mohlo dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t. j. v prípadoch, keď z rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo možné vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých súd v konkrétnej veci rozhodol. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania žalovaného 1/ dospel odvolací súd k názoru, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore nezaťažil svoje konanie vytýkanou vadou. Rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený, súladný s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sú zrejmé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, ktorý vzhľadom na predbežne vyhodnotenú absolútnu neplatnosť záložnej zmluvy dospel k záveru o potrebe určenia neexistencie záložného práva zriadeného na základe tejto zmluvy. Odvolací súd konštatuje, v konaní nebola zistená žiadna (iná) vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p. nebol uplatnený dôvodne. Odvolací dodáva, že námietky smerujúce k nepreskúmateľnosti rozhodnutia a nevyporiadaniu sa so všetkými relevantnými skutočnosťami zo strany súdu prvej inštancie by mohli spadať skôr pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p., ktorý však žalovaný 1/ výslovne neuplatňoval.

12. Žalobkyňa sa v konaní domáha určenia neexistencie záložného práva zriadeného na nehnuteľnosti - byte č. XX s príslušenstvom v jej výlučnom vlastníctve. Na predmetnej nehnuteľnosti bolo na základe záložnej zmluvy zo dňa 12. 12. 2013 uzatvorenej medzi žalovaným 1/ ako záložným veriteľom a žalovaným 2/ (bratom žalobkyne) ako záložcom zriadené záložné právo, ktorým mali byť zabezpečené pohľadávky žalovaného 1/ voči dlžníčke - O. T. K. U K., špecifikované v čl. I záložnej zmluvy. V čase uzatvorenia záložnej zmluvy bol vlastníkom bytu č. XX žalovaný 2/, ktorý počas prebiehajúceho konania o povolenie vkladu záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností na tento byt uzatvoril ako darca dňa 22. 01. 2014 darovaciu zmluvu so žalobkyňou ako obdarovanou. Okresný úrad Rimavská Sobota, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 22. 01. 2014 konanie o povolenie vkladu záložnej zmluvy prerušil z dôvodu chyby v písaní, ktorú žalovaný 1/ následne dodatkom zo dňa 03. 02. 2014 opravil. K povoleniu vkladu záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností došlo dňa 10. 02. 2014 a k povoleniu vkladu darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností došlo dňa 11. 02. 2014.

13. Súd prvej inštancie v predmetnom konaní prejudiciálne riešil otázku platnosti uzatvorenej záložnej zmluvy, pričom dospel k správne právne záveru o jej absolútnej neplatnosti podľa § 37 ods. 1 O. z. z dôvodu nedostatočnej určitosti záložnej zmluvy v časti zabezpečených pohľadávok (už vzniknutých

ako aj budúcich). Zo znenia čl. I záložnej zmluvy vyplýva, že dlžník ako kupujúci odobral alebo odoberie na základe ústne uzatvorených kúpnych zmlúv od záložného veriteľa ako predávajúceho tovar, pričom zabezpečovanými pohľadávkami sú pohľadávky záložného veriteľa voči dlžníkovi na uhradenie kúpnej ceny a úrokov z omeškania jednak na základe doteraz vystavených a neuhradených faktúr (už existujúce pohľadávky) a jednak na základe vystavených a neuhradených faktúr za tovar dodaný po podpise zmluvy, t. j. budúce pohľadávky. Z uvedeného však ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vyvodiť určitost' konkrétnych zabezpečovaných pohľadávok z dôvodu ich chýbajúcej bližšej špecifikácie (nie čo do výšky, ale právneho dôvodu ich vzniku a v akej podobe pohľadávka vznikne, napr. kúpna cena, úver z omeškania, zmluvná pokuta, bezdôvodné obohatenie, príp. iné) na základe čoho záložca pri uzatváraní záložnej zmluvy nemá vedomosť, zaplatením ktorých pohľadávok (zo strany dlžníka) predísť výkonu záložného práva. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že bolo v záujme právnej istoty zmluvných strán, aby už existujúce pohľadávky boli v zmluve konkrétne špecifikované, nakoľko je potrebné ich dostatočne vymedzenie a charakterizovanie bez možnosti zámeny s inými pohľadávkami. Pokiaľ žalovaný 1/ namieta, že v záložnej zmluve je v čl. I ods. 3 uvedená najvyššia možná hodnota, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, odvolací súd je toho názoru, že takýto argument by bol dôvodný iba za takej situácie ak by pohľadávka bola vymedzená určite konkrétnymi znakmi, ale nebolo možné vopred určiť presnú výšku zabezpečovanej pohľadávky (t.j. pri nepeňažnej alebo budúcej pohľadávk), čo však nie je prípad už vzniknutých pohľadávok. Žalovanému 1/ nič nebránilo už existujúce pohľadávky do zmluvy uviesť a každú konkretizovať aj jej výškou. Rovnako čo sa týka budúcich pohľadávok uvádzaných v záložnej zmluve, odvolací súd je toho názoru, že záložné právo v zmysle § 151c O. z. zabezpečuje konkrétne pohľadávky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti, no pohľadávka musí byť určitá a nezameniteľná. „Ak má byť záložným právom zabezpečená pohľadávka, ktorá vznikne v budúcnosti, je potrebné ju v záložnej zmluve označiť najmä vymedzením predmetu plnenia, osobou veriteľa a dlžníka, prípade právnym dôvodom, a to natoľko nesporne, aby bolo zistiteľné aká pohľadávka je predmetom zabezpečenia, a by ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo/1970/2012 zo dňa 30. 12. 2014). Z formulácie žalovaného 1/ v záložnej zmluve, že dlžník v budúcnosti „odoberie“ a žalovaný mu „vystaví“ faktúry vyplýva, že ide o permanentne vznikajúce pohľadávky, ktoré sú identifikované len osobou záložného veriteľa ako dodávateľa, dlžníka a druhovým vymedzením (kúpne zmluvy na tovar - lieky, zdravotnícke pomôcky, doplnkový sortiment a zdravotnícky materiál a na ich základe vystavené faktúry). Odvolaciemu súdu je známe, že do 31. 12. 2002 bola zmluvná voľnosť účastníkov obchodnoprávných vzťahov pri zriaďovaní záložného práva zaisťujúceho v budúcnosti vzniknuté pohľadávky poňatá širšie a pre obchodný styk bolo v zmysle § 299 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. - Obchodný zákonník (ďalej aj „Obch. z.“) umožnené zriaďiť záložné právo na určitú dobu, do určitej výšky a pre určitý druh pohľadávok, ktoré vzniknú záložnému veriteľovi voči dlžníkovi v budúcnosti, t. j. druhovo vymedzené pohľadávky (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/3496/2006 zo dňa 27. 11. 2007). Odvolací súd však dáva do pozornosti (mimo toho, že od 01. 01. 2003 je ustanovenie § 299 ods. 1 Obch. z. zrušené), že predmetná záložná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý záložné právo spája so zabezpečením určitej konkrétnej pohľadávky, ktorá v budúcnosti vznikne. Označenie zabezpečovaných pohľadávok, ktoré sú podstatnou náležitosťou záložnej zmluvy tak ako je uvedené v čl. I tejto zmluvy bez ich ďalšej špecifikácie je nepostačujúce, vzbudzujúce pochybnosti o aké zabezpečované pohľadávky ide a s poukazom na určitost' právneho úkonu spôsobuje podľa § 37 ods. 1 O. z. absolútnu neplatnosť záložnej zmluvy. Nakoľko záložné právo na základe absolútne neplatnej zmluvy nevzniklo (už od začiatku nemá žiadne právne následky a hľadí sa na ňu akoby neexistovala) a nemohlo (nemalo) byť ani zapísané do katastra nehnuteľností, súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o určení neexistencie záložného práva zriadeného na predmetnej nehnuteľnosti na základe záložnej zmluvy zo dňa 12. 12. 2013.

14. Odvolacie námietky žalovaného 1/ v bodoch 5. a 8. až 14. odvolania nepovažuje odvolací súd za dôvodné vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie vyhodnotil záložnú zmluvu ako absolútne neplatnú s poukazom na neurčitost' podstatnej náležitosti zmluvy - vymedzenie zabezpečovaných pohľadávok podľa § 151b ods. 2 O. z. a to či žalobkyňa (aj spolu so žalovaným 2/) mala alebo nemala vedomosť o predmetnom záložnom práve nie je pre takéto určenie neplatnosti zmluvy relevantná. Pokiaľ žalovaný 1/ v odvolaní uvádza, že darovacia zmluva bola uzatvorená účelovo s úmyslom obchádzať zákon, čo spôsobuje jej neplatnosť, a že žalovaný 2/ potreboval v zmysle čl. IV ods. 3 písm. d) záložnej zmluvy na prevod predmetnej nehnuteľnosti súhlas žalovaného 1/, odvolací súd po predbežnom posúdení darovacej zmluvy konštatuje, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom (vymedzenie právneho úkonu, označenie zmluvných strán, označenie daru,

dohoda o jeho bezodplatnosti, písomná forma), pričom neposkytnutie súhlasu žalovaným 1/ na prevod spornej nehnuteľnosti (obmedzenie prevodu zálohu v zmluve) v zmysle zákona nespôsobuje jej neplatnosť. Žalovaný 1/ v odvolaní správne uvádza, že podľa ustanovenia § 151h ods. 1 O. z. pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, z čoho je naopak zrejmé oprávnenie záložcu s predmetom zálohu nakladať. Na záver odvolací súd poukazuje aj na to, že záložná zmluva v zmysle čl. VI. ods. 2 a § 151e ods. 2 O. z. by v prípade jej platnosti nadobudla účinnosť až povolením vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností dňa 10. 02. 2014, t.j. v čase uzatvorenia darovacej zmluvy dňa 22. 01. 2014 ešte zmluvné strany nenadobudli práva a povinnosti upravené záložnou zmluvou, ktorou bola v tomto prípade aj povinnosť žalovaného 2/ vyplývajúca z čl. IV ods. 3 písm. d) záložnej zmluvy.

15. K argumentácii žalovaného 1/ v odvolaní, ktorý má za to, že v zmysle ustanovenia § 151c ods. 1 O. z. „záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná“ nie je potrebné identifikovať zabezpečovanú pohľadávku konkrétnou výškou, nakoľko podľa zákona postačuje, aby táto bola počas trvania záložného práva určiteľná odvolací súd uvádza, že žalovaný 1/ si citované ustanovenie nevykladá správne. Odvolací súd poukazuje na to, že z prvej polovice citovaného ustanovenia je zrejmé, že ide o peňažnú pohľadávku, ktorá sa určuje číselne určitou sumou, pričom druhá polovica ustanovenia sa vzťahuje len na nepeňažnú pohľadávku, pri ktorej možno určiť jej peňažnú hodnotu určitou vopred určenou pevnou sumou alebo možno dohodnúť spôsob ako sa počas trvania záložného práva hodnota určí, čo však nie je pre toto konanie podstatné, keďže predmetnou záložnou zmluvou sú zabezpečované len peňažné pohľadávky. Odvolací súd opakuje už uvedené v bode 13. odôvodnenia tohto rozhodnutia, že pod určením pohľadávky zabezpečovanej záložným právom podľa § 151b ods. 2 O. z. sa nemyslí len číselné vyjadrenie pohľadávky, ale jej vymedzenie konkrétnymi znakmi, ktoré ju od iných nezameniteľne odlišujú.

16. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s argumentáciou žalovaného 1/ o tom, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na podaní predmetnej žaloby, a že uplatnený žalobný petit a od toho sa odvíjajúci prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil, že záložné právo k spornej nehnuteľnosti neexistuje nie je vykonateľný. Naliehavý právny záujem žalobkyne na určení neexistencie záložného práva je daný skutočnosťou, že v prípade výkonu záložného práva zo strany žalovaného 1/ prostredníctvom dobrovoľnej dražby by bolo ohrozené jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti - bytu č. XX, čo skonštatoval v napadnutom rozsudku aj súd prvej inštancie. Naliehavým právnym záujmom pri podaní žaloby o určenie neplatnosti záložnej zmluvy a o určenie neexistencie záložného práva sa zaoberal Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6Cdo/137/2017 zo dňa 21. 06. 2018, v ktorom skonštatoval, že: „pokiaľ odvolací súd dospel k záveru, že na určení neplatnosti záložnej zmluvy vo vymedzenom rozsahu nie je daný naliehavý právny záujem, odklonil sa od ustálenej praxe dovolacieho súdu, podľa ktorej je takýto naliehavý právny záujem daný, ak na podklade požadovaného určenia možno dosiahnuť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností. Dovolatelia opodstatnene poukazovali na novelizované znenie ustanovenia § 34 ods. 2, prvá časť vety pred bodkočiarkou katastrálneho zákona, podľa ktorého ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo o neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou. Z citovaného ustanovenia výslovne vyplýva, že na vyznačenie, resp. obnovenie stavu, aký bol v katastri pred neplatným právnym úkonom, je potrebné rozhodnutie súdu o neplatnosti právneho úkonu. S prihliadnutím na ústavný princíp dôvery v platné právo je takouto jasnou formuláciou zákona bez ďalšieho daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, ak ide o taký právny úkon, na základe ktorého bol v katastri vykonaný zápis a ak na základe rozhodnutia súdu o jeho neplatnosti možno v katastri vyznačiť stav pred týmto právnym úkonom. Vzhľadom na platnú právnu úpravu nie je preto na takýto prípad uplatniteľný záver súdnej praxe (majúci pôvod v českom právnom prostredí), podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je daný, ak požadované určenie má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k otázke existencie či neexistencie práva alebo právneho vzťahu. Existencia naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, daná potrebou vyznačenia stavu v katastri nehnuteľností, aký tu bol pred neplatným právnym úkonom, však zároveň nevyklučuje aj existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neexistencie záložného práva. Konkrétne okolnosti danej veci podľa názoru dovolacieho súdu odôvodňujú záver o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov aj na určení neexistencie záložného práva. Takýmto určením možno totiž dosiahnuť aj odstránenie právnej neistoty, v ktorej sa žalobcovia ocitli v súvislosti s úkonmi smerujúcimi k realizácii záložného práva na byty a nebytové priestory v ich vlastníctve, resp. v súvislosti s konkurzným konaním na majetok úpadcu.“ Z uvedeného

rozhodnutia zároveň vyplýva aj vykonateľnosť petitu pri určovacej žalobe týkajúcej sa neexistencie záložného práva, ktorému prvým výrokom napadnutého rozsudku súd prvej inštancie vyhovel. Zápis súdneho rozhodnutia v zmysle § 34 ods. 1 katastrálneho zákona je potom už predmetom správneho konania prebiehajúceho na príslušnom Okresnom úrade, katastrálnom odbore, v ktorého pôsobnosti je rozhodnúť akým spôsobom rozhodnutie súdu zapíše, či analogicky podľa § 151md ods. 2 O. z., resp. opravou chyby podľa § 59 katastrálneho zákona.

17. Žalovaný 1/ až vo vyjadrení k duplike žalobkyne aj žalovaného 2/ namietal, že žalobkyňa mala uzatvorenou darovacou zmluvou v úmysle zastrieť skutočnosť, že sa jednalo o zabezpečovacie právo poskytnutých pôžičiek z jej strany a nie darovaciu zmluvu a darovacia zmluva by mala byť neplatná pre obchádzanie zákona podľa § 39 O. z. Odvolací súd k tomu udáva len toľko, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia taxatívne vymedzených podmienok podľa § 366 C. s. p. najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu (odvolateľ najneskôr v odvolaní a proti strana najneskôr vo vyjadrení k odvolaniu), a preto na túto ďalšiu argumentáciu žalovaného 1/ prihliadať nemohol a nezaujíma k nej stanovisko.

18. Odvolací súd preskúmal aj od prvého výroku vo veci samej závislý druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalobkyne na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalobkyne na náhradu trov prvoinštančného konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol povinnosť žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania žalobkyne a v akej lehote. Zmena tohto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie teda súvisí s nesprávnou formuláciou, v ktorej absentovali tieto údaje. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. V druhom výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

19. Žalobkyňa uspela v celom rozsahu aj v odvolacom konaní, z tohto dôvodu jej voči žalovanému 1/, ktorý svojim procesným úkonom vyvolal odvolacie konanie a spôsobil žalobkyňi vznik trov odvolacieho konania priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný 1/ povinný zaplatiť žalobkyňi v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania, ktoré vydá súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).